

POSTANOWIENIE Z DNIA 16 MARCA 2011 R.
SNO 5/11

Przewodniczący: sędzia SN Dorota Rysińska.

Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski, Lech Walentynowicz (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w sprawie sędziego Sądu Apelacyjnego po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2011 r. wniosku sędziego Sądu Apelacyjnego o wyłączenie sędziów

postanowił: pozostawić wniosek bez rozpoznania.

Uzasadnienie

Sędzia Sądu Apelacyjnego w A., wobec którego Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w B. prowadzi postępowanie dyscyplinarne w sprawie ASD (...), wniósł – na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p. – o wyłączenie sędziów wyznaczonych do prowadzenia tej sprawy dyscyplinarnej, t.j. sędziego H. G., sędziego B. W. i sędziego M. B. Uzasadniając ten wniosek sędzia Sądu Apelacyjnego wyjaśnił, że istnieją uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziów orzekających, ponieważ Rzecznikiem Dyscyplinarnym Sędziów Sądów Powszechnych jest M. H. – sędzia Sądu Apelacyjnego w B. i ta koleżeńska relacja może mieć wpływ na orzecznictwo w sprawie dyscyplinarnej.

Sędzia Sądu Apelacyjnego wniósł ponadto o wyłączenie pozostałych sędziów Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w B. od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów orzekających w sprawie ASD (...), ponieważ zgłoszone poprzednio zastrzeżenia do bezstronności orzeczniczej również ich dotyczą.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie może dotyczyć tylko sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej, tylko ich bowiem dotyczą okoliczności „wyłączające” (art. 40 i 41 § 1 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p.). „Sprawą” w rozumieniu powyższych przepisów jest postępowanie zmierzające do rozpoznania i orzekania o głównym przedmiocie procesu. Takim postępowaniem nie jest odrębnie unormowane, uboczne rozstrzygnięcie o wyłączeniu sędziego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., V KK 195/04, OSNKW 2005, z. 1, poz. 5 oraz z dnia 15 lutego 2011 r., IV KZ 8/11).

Wniosek o wyłączenie sędziego rozpoznaje sąd orzekający, a sąd wyższego rzędu – tylko w razie niemożności utworzenia w sądzie orzekającym składu do

rozstrzygnięcia wniosku o wyłączenie sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej (art. 42 § 4 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p.).

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w B. może utworzyć skład do rozstrzygnięcia wniosku sędziego Sądu Apelacyjnego o wyłączenie sędziów orzekających w sprawie ASD (...). Z przyczyn ustrojowych nie powstała więc sytuacja wymagająca rozstrzygnięcia wniosku o wyłączenie przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny. Z uwagi na przyczyny, dla których wniosek ten został złożony, jako uzasadniona rysuje się ocena jego instrumentalnego charakteru. Nie ulega natomiast wątpliwości, że w świetle powołanych przepisów wniosek o wyłączenie sędziów jest niedopuszczalny, wobec czego należało pozostawić go bez rozpoznania.